KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1315/2007

af 8. november 2007

om tilsyn med sikkerheden i forbindelse med lufttrafikstyring og om ændring af forordning (EF) nr. 2096/2005

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 550/2004 af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (»luftfartstjenesteforordningen«) ([1]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EF) nr. 550/2004 skal Kommissionen identificere og vedtage relevante bestemmelser blandt Eurocontrols sikkerhedskrav (Eurocontrol Safety Regulatory Requirements – ESARR) under hensyntagen til gældende fællesskabsret. ESARR 1 indeholder en række sikkerhedskrav med henblik på indførelse af en effektiv tilsynsfunktion med hensyn til sikkerheden inden for lufttrafikstyring (ATM).

(2) De nationale tilsynsmyndigheders rolle og funktioner er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (rammeforordningen) ([2]), forordning (EF) nr. 550/2004, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (interoperabilitetsforordningen) ([3]) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/2005 af 20. december 2005 om fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester. Disse forordninger indeholder krav til sikkerheden af luftfartstjenesterne ([4]). Selv om tjenesteudøveren bærer ansvaret for sikkerheden af sine tjenester, bør medlemsstaterne sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder fører et effektivt tilsyn.

(3) Denne forordning bør ikke omfatte militære operationer og militære træningsflyvninger som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004.

([1]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 10.
([2]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.
([3]) EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26.
([4]) EUT L 335 af 21.12.2005, s. 13.

(4) De nationale tilsynsmyndigheder bør udføre sikkerhedsmæssige audits og vurderinger, jf. denne forordning, som led i de inspektioner og undersøgelser, som kræves ifølge forordning (EF) nr. 550/2004.

(5) De nationale tilsynsmyndigheder bør overveje at benytte denne forordnings metode til sikkerhedsmæssige tilsyn på andre områder af relevans for tilsynet for at udvikle et effektivt og sammenhængende tilsyn.

(6) I lighed med bilag 11, afsnit 2.26, til konventionen om international civil luftfart stilles der i ESARR 1 krav om overvågning og vurdering af det opnåede sikkerhedsniveau i forhold til de acceptable sikkerhedsniveauer, der er fastlagt for de enkelte luftrumsblokke. Disse acceptable sikkerhedsniveauer er dog endnu ikke fuldt ud fastlagt på fællesskabsplan, og de bør derfor optages i denne forordning i en senere fase.

(7) Alle luftfartstjenester samt lufttrafikregulering og luftrumsstyring anvender funktionssystemer, som gør det muligt at regulere lufttrafikken. Derfor bør der føres tilsyn med ændringer af funktionssystemer.

(8) I henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 552/2004 skal den nationale tilsynsmyndighed træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvis et system eller en komponent heraf ikke opfylder de relevante krav. I den forbindelse bør den nationale tilsynsmyndighed, navnlig når der skal udstedes sikkerhedsdirektiver, overveje at pålægge de bemyndigede organer, der medvirker ved udstedelse af EF-erklæringer, at udføre nærmere angivne undersøgelser af det pågældende tekniske system.

(9) De nationale tilsynsmyndigheder bør have tilstrækkelig tid til at forberede sikkerhedstilsynet med ændringer, navnlig hvad angår opstillingen af mål og standarder. Opstillingen af mål og standarder bør støttes med egnede fællesskabsspecifikationer og andet vejledende materiale.

(10) De nationale tilsynsmyndigheders årlige rapportering om sikkerhedstilsynet bør bidrage til åbenheden om sikkerhedstilsynet og til at skabe klare ansvarsforhold. Rapporterne bør indgives til den medlemsstat, der udpeger eller opretter myndigheden. De bør endvidere anvendes i forbindelse med regionalt samarbejde og den internationale overvågning af sikkerhedstilsynet. Rapporteringen om aktiviteterne bør omfatte relevante oplysninger om tilsynet med de sikkerhedsmæssige resultater, overholdelsen af de gældende sikkerhedskrav i de organisationer, hvor der er ført tilsyn, programmet for sikkerhedsaudits, granskning af sikkerhedsargumenterne, ændringerne af funktionssystemer, som er indført i organisationerne efter de af myndigheden anerkendte procedurer, og de sikkerhedsdirektiver, som den nationale tilsynsmyndighed har udstedt.

(11) I henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 550/2004 bør de nationale tilsynsmyndigheder træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for et tæt indbyrdes samarbejde om at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med luftfartstjenesteudøvere, som udøver tjenester i forbindelse med luftrum, der hører ind under det område, som en anden medlemsstat end den, der har udstedt certifikatet, er ansvarlig for. Myndighederne bør navnlig udveksle relevante oplysninger om det sikkerhedsmæssige tilsyn med organisationer.

(12) Forordning (EF) nr. 2096/2005 bør derfor ændres, så der sikres sammenhæng i gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum.

(13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget for det fælles luftrum —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes der en sikkerhedsmæssig tilsynsfunktion for luftfartstjenester, lufttrafikregulering (ATFM) og luftrumsstyring (ASM) for den almene lufttrafik gennem identificering og vedtagelse af de relevante obligatoriske bestemmelser i Eurocontrols sikkerhedskrav angående tilsyn med sikkerheden i forbindelse med lufttrafikstyring (ATM) af 5. november 2004 (ESARR 1).

2. Denne forordning finder anvendelse på aktiviteter, der udføres af de nationale tilsynsmyndigheder og de anerkendte organisationer, som handler på deres vegne, i forbindelse med sikkerhedstilsyn med luftfartstjenester, lufttrafikregulering og luftrumsstyring.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i forordning (EF) nr. 549/2004 finder anvendelse på nærværende forordning.

Endvidere forstås ved:

1) »korrigerende handling«: en handling, som afhjælper årsagen til en påvist manglende overensstemmelse

2) »funktionssystem«: en kombination af systemer, procedurer og menneskelige ressourcer, der er tilrettelagt med henblik på at varetage en funktion i lufttrafikstyringen

3) »organisation«: enten en luftfartstjenesteudøver eller en enhed, der tilbyder lufttrafikregulering eller luftrumsstyring

4) »proces«: en række aktiviteter, som er indbyrdes forbundne eller påvirker hinanden gensidigt, og som omdanner input til output

5) »sikkerhedsargument«: påvisning af og bevis for, at en foreslået ændring af et funktionssystem kan gennemføres inden for rammerne af de mål eller standarder, der er fastsat i kraft af det eksisterende regelsæt i overensstemmelse med sikkerhedskravene

6) »sikkerhedsdirektiv«: et dokument, som udstedes eller vedtages af en national tilsynsmyndighed, og som pålægger gennemførelse af foranstaltninger i et funktionssystem for at genoprette sikkerheden, når der er tegn på, at luftfartssikkerheden ellers kan blive bragt i fare

7) »flyvesikkerhedsmål«: en kvalitativ eller kvantitativ opgørelse, som fastlægger den maksimale hyppighed eller sandsynlighed for, at en fare kan forventes at indtræde

8) »foreskrevet sikkerhedsaudit«: en systematisk og uafhængig undersøgelse, der foretages af eller på vegne af en national tilsynsmyndighed for at slå fast, om sikkerhedsrelaterede ordninger eller dele af disse i relation til processer og resultater heraf samt produkter eller tjenester er i overensstemmelse med de krævede sikkerhedsrelaterede ordninger, og om de er gennemført på en effektiv måde og egnede til at opnå de forventede resultater

9) »sikkerhedskrav«: de krav, der er fastsat i de fællesskabsretlige regler eller i national lovgivning, til udøvelse af luftfartstjenester eller lufttrafikregulerings- og luftrumsstyringsfunktioner, med hensyn til teknisk og operationel kompetence og egnethed til at udøve disse tjenester og funktioner, styring af deres sikkerhed samt systemer, disses komponenter og tilhørende procedurer

10) »flyvesikkerhedskrav«: et middel til risikoreduktion, der er fastlagt på grundlag af strategien for risikoreduktion, og hvorved der opfyldes et særligt flyvesikkerhedsmål, herunder krav, der vedrører organisation, drift, procedurer, funktion, resultater, interoperabilitet eller miljøegenskaber

11) »verifikation«: bekræftelse ved tilvejebringelse af objektive beviser for, at nærmere fastlagte krav er opfyldt.

Artikel 3

Sikkerhedsmæssig tilsynsfunktion

1. De nationale tilsynsmyndigheder skal føre sikkerhedsmæssigt tilsyn som en del af deres tilsyn med de krav, der gælder for luftfartstjenester, lufttrafikregulering og luftrumsstyring, for at kontrollere, at disse aktiviteter udøves på sikker vis, og at de gældende sikkerhedskrav og dertil hørende gennemførelsesbestemmelser efterkommes.

2. Når der indgås en aftale om tilsyn med organisationer, der er aktive i funktionelle luftrumsblokke, som dækker et luftrum, som mere end en medlemsstat er ansvarlig for, fastsætter og tildeler de pågældende medlemsstater ansvaret for det sikkerhedsmæssige tilsyn på en måde, så det sikres, at:

a) ansvaret for gennemførelse af hver bestemmelse i denne forordning er fastlagt entydigt

b) medlemsstaterne har overblik over de sikkerhedsmæssige tilsynsmekanismer og resultaterne heraf.

Medlemsstaterne gennemgår jævnligt aftalen og dens praktiske gennemførelse navnlig i lyset af de opnåede sikkerhedsresultater.

Artikel 4

Overvågning af sikkerhedsresultater

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger og vurderer regelmæssigt de opnåede sikkerhedsniveauer for at konstatere, om de opfylder de sikkerhedskrav, som gælder for de luftrumsblokke, de har ansvaret for.

2. De nationale tilsynsmyndigheder benytter bl.a. resultaterne af den sikkerhedsmæssige overvågning til at fastslå, i hvilke områder der først og fremmest er behov for en verifikation af, at sikkerhedskravene er opfyldt.

Artikel 5

Verifikation af opfyldelsen af sikkerhedskravene

1. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger en proces for at verificere:

a) at de gældende sikkerhedskrav opfyldes inden udstedelse eller fornyelse af det nødvendige certifikat til udøvelse af luftfartstjeneste, herunder de tilknyttede sikkerhedsrelaterede betingelser

b) at eventuelle sikkerhedsrelaterede forpligtelser ifølge dokumentet om udpegelse, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 550/2004, er opfyldt

c) at organisationerne løbende opfylder de gældende sikkerhedskrav

d) gennemførelsen af flyvesikkerhedsmålene, -kravene og andre sikkerhedsrelaterede betingelser, der er opstillet i:

i) EF-erklæringer om systemverifikation, herunder relevante EF-erklæringer om systemers komponenters overensstemmelse med reglerne eller anvendelsesegnethed

ii) risikovurderinger og risikoreducerende procedurer, som kræves i henhold til de sikkerhedskrav, der gælder for luftfartstjenester, lufttrafikregulering og luftrumsstyring

e) at sikkerhedsdirektiverne er fulgt.

2. Processen i stk. 1 skal:

a) være baseret på dokumenterede procedurer

b) underbygges af dokumentation, der specifikt har til formål at vejlede personale med ansvar for tilsynet med sikkerheden i udførelsen af deres funktioner

c) give den pågældende organisation en indikation af resultaterne af tilsynet med sikkerheden

d) være baseret på sikkerhedsmæssige audits og vurderinger, som udføres i henhold til artikel 6, 8 og 9

e) forsyne den nationale tilsynsmyndighed med de oplysninger, der er nødvendige for at tage videre skridt, herunder foranstaltninger i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 549/2004 og artikel 7, stk. 7, i forordning (EF) nr. 550/2004 i de tilfælde, hvor sikkerhedskravene ikke opfyldes.

Artikel 6

Foreskrevne sikkerhedsaudits

1. De nationale tilsynsmyndigheder eller disses anerkendte organisationer udfører foreskrevne sikkerhedsaudits.

2. Sikkerhedsauditterne i stk. 1 skal:

a) forsyne de nationale tilsynsmyndigheder med bevis for, at de gældende sikkerhedskrav og gennemførelsesordninger er opfyldt, ved at evaluere behovet for forbedring eller korrigerende handlinger

b) være uafhængige af interne audit-aktiviteter, der foretages af den pågældende organisation i forbindelse med dennes sikkerheds- og kvalitetsstyringssystemer

c) gennemføres af kvalificerede auditorer i overensstemmelse med kravene i artikel 11

d) gælde for samlede implementeringsordninger og elementer heraf, og for processer, produkter og tjenester

e) konstatere, om

i) gennemførelsesordninger opfylder sikkerhedskravene

ii) trufne foranstaltninger er i overensstemmelse med gennemførelsesordningerne

iii) resultaterne af de trufne foranstaltninger svarer til de resultater, der forventes af gennemførelsesordningerne

f) føre til korrektion i henhold til artikel 7 i tilfælde af, at der konstateres manglende overensstemmelse.

3. I det inspektionsprogram, der kræves i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 2096/2005, udarbejder de nationale tilsynsmyndigheder et program for foreskrevne sikkerhedsaudits, som ajourføres mindst en gang om året, med henblik på:

a) at alle områder af relevans for sikkerhed omfattes med særlig vægt på de områder, hvor der er konstateret problemer

b) at alle organisationer og tjenester under den nationale tilsynsmyndigheds tilsyn er omfattet

c) at der udføres audits på en måde, der står i forhold til det risikoniveau, som disse organisationers aktiviteter indebærer

d) at der udføres et tilstrækkeligt antal audits over en toårsperiode til at kontrollere, at alle disse organisationer opfylder de gældende sikkerhedskrav i alle relevante områder af funktionssystemerne

e) at der følges op på gennemførelsen af korrigerende handlinger.

4. Nationale tilsynsmyndigheder kan beslutte at ændre omfanget af planlagte audits og tilføje yderligere audits efter behov.

5. De nationale tilsynsmyndigheder beslutter, for hvilke ordninger, elementer, tjenester, produkter, fysiske lokaliteter og aktiviteter der foretages en audit inden for en fastlagt tidsperiode.

6. Auditbemærkninger og konstaterede tilfælde af manglende overensstemmelse skal dokumenteres. Sidstnævnte skal underbygges med beviser og præciseres i form af, hvilke gældende sikkerhedskrav og gennemførelsesordninger hertil auditten er udført i forhold til.

Der skal udarbejdes en auditrapport med nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse.

Artikel 7

Korrigerende handlinger

1. Den nationale tilsynsmyndighed meddeler audit-resultaterne til den organisation, hvor auditten er foretaget, og anmoder samtidig om korrigerende handlinger til afhjælpning af den konstaterede manglende overensstemmelse, uafhængigt af eventuelle yderligere foranstaltninger, som kræves i henhold til de gældende sikkerhedskrav.

2. Den organisation, hvor auditten er foretaget, skal fastlægge, hvilke korrigerende handlinger der skønnes nødvendige for at afhjælpe en manglende overensstemmelse og en tidsplan for gennemførelsen.

3. Den nationale tilsynsmyndighed vurderer de korrigerende handlinger, den organisation, hvor auditten er foretaget, har fastlagt, og deres gennemførelse og accepterer dem, hvis de vurderes at være tilstrækkelige til at afhjælpe den manglende overensstemmelse.

4. Den organisation, hvor auditten er foretaget, iværksætter de korrigerende handlinger, som den nationale tilsynsmyndighed har accepteret. De korrigerende handlinger og senere opfølgningsproces skal afsluttes inden for den tidsfrist, som den nationale tilsynsmyndighed har accepteret.

Artikel 8

Sikkerhedsmæssigt tilsyn med ændringer af funktionssystemer

1. Organisationerne benytter alene de procedurer, som deres nationale tilsynsmyndigheder har accepteret, når de træffer beslutning om, hvorvidt der skal sættes en sikkerhedsrelateret ændring af deres funktionssystemer i drift. For luftfartstjenesteudøveres og udøvere af kommunikations-, navigations- eller overvågningstjenesters vedkommende accepterer den nationale tilsynsmyndighed disse procedurer inden for rammerne af forordning (EF) nr. 2096/2005.

2. Organisationerne meddeler deres nationale tilsynsmyndigheder alle planlagte sikkerhedsrelaterede ændringer. De nationale tilsynsmyndigheder fastsætter til dette formål egnede administrative procedurer i overensstemmelse med national ret.

3. Medmindre artikel 9 finder anvendelse, kan organisationerne gennemføre den meddelte ændring efter procedurerne omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 9

Procedure for vurdering af de påtænkte ændringer

1. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en vurdering af sikkerhedsargumenterne i tilknytning til nye funktionssystemer eller ændringer af eksisterende funktionssystemer, som foreslås af en organisation, når:

a) det i forbindelse med alvorsvurderingen i henhold til del 3.2.4 i bilag II til forordning (EF) nr. 2096/2005 bestemmes, at de potentielle følger af de identificerede farer skal henføres under alvorsgrad 1 eller alvorsgrad 2, eller

b) det er nødvendigt for gennemførelsen af ændringerne, at der indføres nye luftfartsstandarder.

Når de nationale tilsynsmyndigheder konstaterer, at der er behov for en vurdering i andre situationer end de under litra a) og b) nævnte, underretter den organisationen om, at den vil foretage en sikkerhedsvurdering af den meddelte ændring.

2. Vurderingen gennemføres på en måde, der står i forhold til det risikoniveau, som dette nye funktionssystem eller ændringen af de eksisterende funktionssystemer indebærer.

Der skal i den forbindelse:

a) benyttes dokumenterede procedurer

b) medfølge dokumentation, der særligt har til formål at vejlede personale med ansvar for tilsynet med sikkerheden i udførelsen af deres funktioner

c) tages højde for de flyvesikkerhedsmål, flyvesikkerhedskrav og andre sikkerhedsrelaterede forhold i sammenhæng med den påtænkte ændring, som er opstillet i:

   i) EF-erklæringerne om verifikation af systemerne

   ii) EF-erklæringerne om systemkomponenters overensstemmelse med reglerne eller anvendelsesegnethed, eller

   iii) risikovurderinger og risikoreducerende dokumentation, der udarbejdes i overensstemmelse med de gældende sikkerhedskrav

d) om nødvendigt identificeres andre sikkerhedsrelaterede forhold i tilknytning til gennemførelsen af ændringen

e) vurderes, om sikkerhedsargumenterne kan accepteres, idet der tages hensyn til:

   i) fareidentifikation

   ii) konsekvens i tildeling af alvorsgrad

   iii) gyldigheden af flyvesikkerhedsmålene

   iv) gyldighed, effektivitet og gennemførlighed af flyvesikkerhedskrav og eventuelle andre identificerede sikkerhedsrelaterede betingelser

   v) påvisning af løbende opfyldelse af flyvesikkerhedsmålene, flyvesikkerhedskravene og andre sikkerhedsrelaterede betingelser

   vi) påvisning af, at den proces, som anvendes til at udarbejde sikkerhedsargumenterne, opfylder de gældende sikkerhedskrav

f) foretages en verifikation af de processer, som organisationerne benytter til at udarbejde sikkerhedsargumenterne i relation til de nye funktionssystemer eller påtænkte ændringer af eksisterende funktionssystemer

g) fastslås, om der er behov for en verifikation af den løbende overensstemmelse med reglerne

h) indføjes koordinerende aktiviteter med de myndigheder, der er ansvarlige for sikkerhedstilsynet med luftdygtighed og flyveoperationer

i) gives meddelelse om accept af den påtænkte ændring og eventuelle vilkår herfor eller om afslag på accept herfra med begrundelsen herfor.

3. Den ændring, hvoraf der foretages en vurdering, må kun iværksættes med den nationale tilsynsmyndigheds accept.

Artikel 10

Anerkendte organisationer

1. Beslutter en national myndighed at overdrage udførelsen af sikkerhedsmæssige audits eller vurderinger i henhold til artikel 9, stk. 2, til en anerkendt organisation, sikrer den, at der i de kriterier, på grundlag af hvilke der foretages en udvælgelse af en organisation blandt dem, der er anerkendt i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 550/2004, indgår følgende:

a) Den anerkendte organisation har erfaring med at vurdere luftfartsenheders sikkerhed.

b) Den anerkendte organisation er ikke samtidig beskæftiget med interne aktiviteter i den pågældende organisations sikkerheds- eller kvalitetsstyringssystemer.

c) Alt personale, der berøres af udførelsen af sikkerhedsmæssige audits eller vurderinger, er behørigt uddannet og kvalificeret og opfylder kvalifikationskriterierne i artikel 11, stk. 3, i nærværende forordning.

2. Den anerkendte organisation skal acceptere at kunne blive underkastet audit af den nationale tilsynsmyndighed eller et andet organ, som handler på dettes vegne.

3. De nationale tilsynsmyndigheder fører register over anerkendte organisationer, der har fået til opgave at udføre sikkerhedsmæssige audits eller vurderinger på deres vegne. Det skal af registeret fremgå, at kravene i stk. 1 er opfyldt.

Artikel 11

Sikkerhedsmæssig tilsynskapacitet

1. Medlemsstaterne tilser, at de nationale tilsynsmyndigheder har den nødvendige kapacitet til at varetage kontrollen med flyvesikkerheden i alle organisationer, der virker under deres tilsyn, herunder tilstrækkelige ressourcer til at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i denne forordning.

2. De nationale tilsynsmyndigheder udarbejder og ajourfører hvert andet år en vurdering af de personaleressourcer, der er nødvendige for at udføre deres sikkerhedsmæssige tilsynsfunktion, på grundlag af en analyse af de i denne forordning krævede processer og anvendelsen heraf.

3. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at personer, der beskæftiger sig med tilsynet med sikkerheden, er kompetente til at varetage den krævede funktion. De skal i den forbindelse:

a) definere og dokumentere, hvilken uddannelse, efteruddannelse, teknisk og operationel viden, erfaring og kvalifikationer der er relevant for opgaverne i hver enkelt stilling i forbindelse med tilsyn med sikkerhed inden for deres struktur

b) sikre specialuddannelse for personer, der beskæftiger sig med tilsyn med sikkerhed inden for deres struktur

c) sikre, at personale, der er udpeget til at udføre foreskrevne sikkerhedsaudits, herunder auditorer fra anerkendte organisationer, opfylder nærmere angivne kvalifikationskrav, som den nationale tilsynsmyndighed definerer. Kravene skal omfatte:

i) viden om og forståelse af kravene til luftfartstjenester, lufttrafikregulering og luftrumsstyring, der danner grundlag for udførelsen af foreskrevne sikkerhedsaudits

ii) anvendelse af vurderingsteknikker

iii) færdigheder i at lede en audit

iv) påvisning af auditorers kompetencer gennem evaluering eller andre acceptable metoder.

Artikel 12

Sikkerhedsdirektiver

1. En national tilsynsmyndighed udsteder et sikkerhedsdirektiv, når det har konstateret et usikkert forhold i et funktionssystem, som kræver en øjeblikkelig indsats.

2. Et sikkerhedsdirektiv skal sendes til de berørte organisationer og som minimum indeholde følgende oplysninger:

a) en identifikation af det usikre forhold

b) en identifikation af det berørte funktionssystem

c) de påkrævede foranstaltninger og en begrundelse herfor

d) fristen for, hvornår de påkrævede foranstaltninger skal opfylde sikkerhedsdirektivet

e) ikrafttrædelsesdatoen.

3. Den nationale tilsynsmyndighed videresender en kopi af sikkerhedsdirektivet til de øvrige berørte tilsynsmyndigheder bl.a. til de myndigheder, der beskæftiger sig med det sikkerhedsmæssige tilsyn med funktionssystemet, og til Kommissionen, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) og Eurocontrol, når dette er relevant.

4. Den nationale tilsynsmyndighed verificerer, at de gældende sikkerhedsdirektiver opfyldes.

Artikel 13

Sikkerhedsmæssigt tilsynsregister

De nationale tilsynsmyndigheder sikrer stadig adgang til et hensigtsmæssigt register over deres sikkerhedsmæssige tilsynsprocesser, herunder rapporter over alle foreskrevne sikkerhedsaudits og andre sikkerhedsrelaterede registreringer i forbindelse med certifikater, udpegelser, det sikkerhedsmæssige tilsyn med ændringer, sikkerhedsdirektiver og anvendelse af anerkendte organisationer.

Artikel 14

Sikkerhedsmæssig tilsynsrapportering

1. Den nationale tilsynsmyndighed skal udarbejde en årlig tilsynsrapport over de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne forordning. Rapporten skal også indeholde oplysninger om følgende:

a) den nationale tilsynsmyndigheds organisationsstruktur og procedurer

b) det luftrum, der hører under de medlemsstaters ansvarsområde, som har oprettet eller udpeget den nationale tilsynsmyndighed, og de organisationer, som den nationale tilsynsmyndighed skal føre tilsyn med

c) anerkendte organisationer, der har fået til opgave at udføre foreskrevne sikkerhedsaudits

d) myndighedens ressourcebeholdninger

e) eventuelle sikkerhedsanliggender, der er afdækket i kraft af den nationale tilsynsmyndigheds sikkerhedsmæssige tilsynsprocesser.

2. Medlemsstaterne benytter de rapporter, der er udarbejdet af deres nationale tilsynsmyndigheder, ved udarbejdelsen af de årlige rapporter til Kommissionen, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 549/2004.

3. Den årlige sikkerhedsmæssige tilsynsrapport stilles til rådighed for de berørte medlemsstater for så vidt angår funktionelle luftrumsblokke og for programmer eller aktiviteter, der udføres i henhold til vedtagne internationale ordninger med henblik på at overvåge eller foretage audit af gennemførelsen af det sikkerhedsmæssige tilsyn hos luftfartstjenester, lufttrafikregulering og luftrumsstyring.

Artikel 15

Udveksling af oplysninger mellem nationale tilsynsmyndigheder

De nationale tilsynsmyndigheder træffer foranstaltninger med henblik på et tæt samarbejde i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 550/2004 og udveksler alle relevante oplysninger for at sikre tilsynet med flyvesikkerheden i alle organisationer, der udfører tjenester eller funktioner på tværs af landegrænser.

Artikel 16

Ændring af forordning (EF) nr. 2096/2005

Artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2096/2005 udgår.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne kan udskyde anvendelsen af artikel 9, stk. 3, til den 1. november 2008. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2007.

På Kommissionens vegne

Jacques BARROT

Næstformand